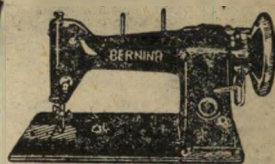

הודעה

הקוראים אשר מסרו גילוי
נית לריבית יכולים לקבל
את הריבית, המוכנות ב-
ימים א' ג' ו-ה בשבוע בש-
עות 10.00-13.00 לפנה"צ.
ו-6.00-4.00 אחה"צ, בהנהלת
העולם הזה, רח' גליקסון 8,
תל-אביב.

ה ה ה ה ה

BERNINA

מכונת תפירה
ביתית, מודל 114
חופרת-רוקמת
מתקנת לבנים
מתקנת גרבים
מיוצרת בישראל
מחלקים שוייצ-
ריים מקוריים.
המפיצים הכלליים:

יילת הרבורגר
תל-אביב, רח' הרצל 76
ירושלים, רחוב אבן
ישראל, בית וזרו
חיפה: רחוב הרצל 17א

הודות ל-

נאוור

הבון שלנו

(המשך מעמוד 6)

המומחים הכלכליים — הן הישראלים והן אלה שהוזמנו מחוץ-לארץ — ראו בעלייה ה"מתמדת" של אינזכס-יוקר המחייה גורם כרוני, וניפשו דרכים להפסיקה, הצהירו בקול קרי לות ובפליגרינו שעלית המחירים מוכרחה להיכלם. הכל היה לשוא: ההצעות וההצהרות למיניהן לא ירדו ביצוע.

לפני שבועות מספר, כאשר פורסם החוק להגנת הדייר והעלה את שיעורי שכר-הדיירה, קפץ האינזכס בחמש נקודות נוספות. שר ה"אוצר לוי אשכול הרגיש שהוא מוכרח לע" שות משהו לחיקון המצב. הוא נזכר בסיפור התניכני על יהושע בן-נון שעצר את השמש בגבעון על-ידי פקודה קצרה ופשוטה, פקד פקודה דומה: "אינזכס בישראל — דום!"

שכר המסירות פקודת השר היתה קו"דש לפקידיו: היה עליהם לעצור את עליית האינזכס — בכל הדרכים. בראש וראשונה חיטבו הפקידים ומצאו שהעלייה הגדולה בשכר הדיירה אינה צריכה להשתקף באינזכס ויקרי-מחייה. היות ורוב הפועלים גרים בשיכונים ושכנים משלהם, מיד לאחר מכן נמצאה תרופה גם לעלייה במחיר הדיירות: כמות גדולה של תפוחי אדמה הובאה מחוץ-לארץ, חולקה בכמות של 750 גרם לגופש. אמנם תפוחי האדמה היו רקובים למחצה ומנתם היתה זעומה, אבל לעובדה זאת לא היתה כל חשיבות: העי"קר — המחיר ירד.

השבוע ראו הפקידים שכר לעמלם ולמסי"רותם: מחלקת הסטטיסטיקה הממשלתית הכ"ריזה כי בחודש אפריל לא עלה אינזכס ויקר המחייה — זו הפעם הראשונה בשלוש שנים. לוי אשכול לא ביש את אביאבותיו, עוצר-השמש. אמנם, בשעה שהאינזכס קפץ לדום, הוסיפו מחירי התספורת והירקות לע" מור חופשית, לנוע כלפי מעלה, אבל מי שם לב לכך? העיקר שעלייתם לא השתקפה ב"סטטיסטיקה.

תעשייה

בוקי בוקי בקבוקים

שר המסחר והתעשייה, פרץ ברושטיין היה מרוצה מביקורו ביקבי ראשון-לציון. איש לא שטח לפניו טענות. איש לא הצג" לו דרישות. הנהלת היקב ביקשה ממנו רק בקשה קטנה אחת: לאפשר להם להי" פטר ממלאי-הבקבוקים הריקים שהצטבר בחצר-היקב.

אולם במהרה הוברר שהבקשה לא היתה קטנה כלל, שבעיית הבקבוקים הולכת ומת" נפחת כמו בועת זכוכית בבית-החרושת: הבקבוקים (שמספרם מגיע לשלושה וחצי מיליון) נרכשו בזמנו על ידי הנהלת-היקב, שקיוותה לשכנע את הצרכן כי אין צורך להתיר את הבקבוקים המשומשים, עבורם שילם דמי פיקדון, אולם הצרכנים לא שכי לב לעובדה שהיקב נאלץ לבזבז זמן על שטיפת הבקבוקים המשומשים, תבעו את החרת הפיקדונות ששילמו עבור הבקב"קים הריקים, נעזרו בכך על ידי החוק.

עד כה לא הצליח אפילו משרד-המסחר והתעשייה לפתור את הבעייה הבקבוקית: שלושה וחצי מיליון בקבוקים מוטלים ברא" שון-לציון כאבן שאין לה הופכין, והנהלת-היקב חולמת בהקין על הזמנים, בהם היה בקבוק ריק יקר-הנציאות.

מעטים

הבעל לא שכח

הימים היו ימי ההפוגה הראשונה. הת"קדמות צה"ל צפונה נפסקה. הכפר הקטן מורעה, בקרבת נהרייה, נשאר על הגבול, בין השטח הערבי והשטח הישראלי. אולם הפלאחית באהיה אנא לא שמה לב למצב המתוח. חייה האכזריים-אפסורים נמ"שכו כרגיל. היא ירדה לעכו, מסרה לסחינה את גרעיני-החיטה שבשרותה, חזרה למו"רעה, נכנסה — ככל עקרת-בית נאמנה — לראות את שלום חמשת בניה-בקר שעמדו ברפת הרפת היתה ריקה.

בע"ה של באהיה, מחמד סאלח עזי"ב, אנא, לא הופתע כלל מן הבשורה האיומה: עוד בצעריי אותו יום הותקף הכפר הקטן על-ידי כנופיות-שוודים, שהריקו את הדיורים ירפתות, נסוגו בחיפזון לעבר השטח ה"ערבי, אולם באהיה זכרה את ימיו הטובים של בעלה, שהיה מוכתאר מפורסם עשירים שנה לפני כן, הביעה תמהון קולני על גבי רייתו הפגומה, הצטיידה במאה לירות ושני צמידי-זהב, רכבה על חמורה להחזיר את הפרות השדודות.

ארבעה רוצחים הביון היה גדול. סאלח אנא אור את שארית האון הגברי ש"נותר במותניו, חבש את סוסתו, דהר בעק"בות אשתו. השיג אותה באדמות-קחי"קאה, שנמצאו באותה תקופה בשטח הערבי. היא אפילו לא הספיק לערור בה. ברגע שקרב אליה, צצו מתוך אחת מחורשות-היו"תים ארבעה גברים משופמים, עטורים בח"גורות-כדורים. אחד מהם הרים את רובהו וירה. באהיה זעקה. "נמצעתי!" ונפלה מעל חמורה. סאלח ביכר את החרפה על פני ה"מות, נשא את רגליו, נמלט חזרה לשטח הישראלי.

שבוע ימים לאחר מכן נכבש האיזור על-ידי צה"ל. החיילים הישראליים גילו את ג"פתה של באהיה, שנאכלה למחצה על-ידי דריי-טרף, הביאו אותה לקבורה. הפרשה נשכחה במהירות.

אולם סאלח אנא לא שכח. בשבוע שעבר שב ונתגלה זכרונו המפליא לגבי 65 שנותיו, כאשר הועמדו לדין — בהתאם לחלונתו — ש"ושה מבין ארבעת רוצחיה של באהיה, שהספיקו בינתיים להתנן לישראל.

התיאור שמסר סאלח היה מפורט. אולם השיפטים לא יכלו להרשיע את כל הנאש"מים על-סמך עדות בודדה. הסתפקו בהרשעת אחד מהם, רבי-שוודים ומסתנן מופלם ג'מאל יעק"ב סלים, דנו אותו לשבע שנות מאסר.

חקריו

נס לבדנים

המטוס טיפוס צירטר פילס לו דרך ב"מזג-האוויר הסוער, פתע גנח אחד המנועים

מיני בר-ננס ונכדה. מנחם לפני נסיעה, עיון במפה

בכבודות וגדמ. הטיס שלח מבט מדוגא בש"עון הדלק. לא היתה כל אפשרות לחזור לקפריסין. אי אפשר היה גם להמשיך ול"הגיע לטהראן, בעלת שדה התעופה ההררי, הקשה לנחיתה. נשארה רק ברירה אחת — לחנות בבגדאד.

הקפטיין היה מגיע להחלטה זאת ביתר קלות, אילו היו נוסעיו אמריקאים, אנגלים, או ערבים. אולם הפעם היה לו מסען בעל נתינות ישראלית: ששה יורדים לפרס ות"יירת מיני בר-ננס, שנסעה לבקר את בעלה הסוחר בטהראן.

ארבעה מהיורדים פעלו במהירות, השמי"דו את דרכוניהם הישראליים. השניים הגו"תרים — זוג מזדקן — לא קיבלו כל הח"לטה, השאירו את הדרכונים בידם. מיני בר"נס הצמידה את דרכונה לדרכון הישן ההו"לנדי, שתוקפו פג כבר מזמן.

מעצר במרתף הבולשת העיראקית פעלה אף היא במהירות, עצרה את הנוסעים, כלאה אותם בחרתך מתחת למקום מושבה, — צריף גדול ומלוכלך, מכאן ואילך הח"פתח הכל באיטיות מורחית מרגיזה. בר"נס הוזמנה אל מפקד הבולשת, שחקר אותה משך שעה וחצי תוך שתית קפה ותה ועי"שון סיגירות אנגליות.

לאחר בדיקת מטענה, שהיתה קפדנית פחות מאשר במכס הישראלי, הועברה בר"נס לידי קולגל שאראי, איש משרד-המלחמה העי"ראקי, שהסביר לה עובדה ידועה היטב:

עיראק נמצאת עדיין במצב מלחמה עם יש"ראל. לאחר מכן הוחזרה למקום מעצרה ה"קודם.

מקדחת במלון הימים חלפו. ארבעה מן היורדים שוחררו, אך בר"נס נשארה ב"מעצר. האוכל לא היה, כמובן, משופח — ואפילו הקבאב שהובא אליה לפי בקשתה העלה ריחות בלתי-נעימים. החיים חתרבו"תיום היו עשירים יותר: אחד מפקידי ח"בולשת הצליח להשיג לה ספרים אנגליים, באמצעות בת-דודתו שעבדה בחנות-ספרים, שילם את כל ההוצאות מכיסו, חיא חספיקה גם לתת שיעור אחד באנגלית לפקיד ערבי עצל, ללמוד תוך כדי כך מלים מספר ער"בית.

לאחר זמן קיבלה בר"נס רשות להתקשר במכתבים עם בעלה. מדי שבוע היתה מש"גרת לו מכתבים שהיו נעלמים ברובם ב"דרכם לדואר. פעם הוסיפה בשולי המכתב בעברית: "חשוב עלי והיה עמי בכל יכול"תך. המשפט נחשק, על-ידי הצנזור אולם הבעל הוסיף לחשוב עליה, עורר התענ"ינות בינלאומית במצבה.

מלבד כתיבת המכתבים קיבלה מיני בר"נס רשות:

- להתקלח פעם אחת בבית-מלון, תחת משמר של ארבעה קצינים, שחיכו לה בסב"לנות.
- למסור את בגדיה לניקוי יבש.
- לבקר אצל רופא-שניים, שהומינה ל"בקר שנות.

מיני לא יכלה להיענות להזמנת הרופא: היא שוחררה לפני שבועיים במפתיע. המ"שיכה, באיחור של ארבעה חודשים בדרכה לטהראן — אל בעלה שחיכה לה בכליון עיניים.

השבוע ישבה מיני בר"נס בדירתה התל"אביבית, מוקפת ורי פרחים וידידים שבאו לברכה"על הגם שאירע לה. היא כבר שיג"תה את דעתה שלא לצאת יותר לטיולים בעולם. אלא שהפעם היא מבטיחה לעיין במפה לפני כל מסע ומסע.

נוער

קריאה למיבצע

"סעיתם בלמדכם מדברי כאילו אני עומד לפנות לנוער בקריאה ליישב (את) הנגב. אין בדעתי כלל וכלל לפנות בקריאה לא ל"נוער ולא לאחרים. אין אני מאמין בקריאות מסוג זה, ואיני סבור שהנגב ייושב על-ידי קריאה."

מלים אלה כתב דוד בן-גוריון, לפני חמי"שה חדשים, לעורך העולם הזה (846). השבוע התברר כי ב"י. גיי, שינה את דע"תו. בעתיד הקרוב הוא עומד לערוך נ"ענק של תלמידי הכיתות השביעיות והש"מיניות, לקרוא אותם למיבצע חלוצי. מקום הכנס: יער חולדה, מול מצבת מגיני המשק, לשעבר אחד ממקומות המיפ"גש המסורתיים של פלוגת ההגנה.

נתינות

המולדת השניה

כשהשתחרר יוסף סף לפני ש"וש שנים מחיל"הים הישראלי, חיכה לו בביתו בש"כונת-החקוקה, מכתב רשום, עטור מספור רב של בולים וחתימות: הוא נתבקש לגשת לסובתו לקונסוליה של ארץ-הדימוסיה, צרפת. הוא נזכר בקרוביו היושבים בצרפה, הח"ט להיענות לבקשה: אפשר שה"הורישו לו כמה מאות אלפי פרנקים.

הירושה שהשאירו לו קרוביו היתה רחוקה מלהיות כספית. פקיד הקונסוליה פתח תיק חום, הקריא לו מספר פרטים ידועים ופחות ידועים: אבותיו של יוסף היו עד שנת 1918 קונסולים של צרפת בצפת ובטבריה. הורישו לו ולמשפחתו נתינות צרפתית. צבא צרפת זקוק לכוחות צעירים ואם יש ברצונו של יוסף להשאר נתין צרפתי, עליו למלא את חובותיו למולדת ולהתגייס.

מולדת? יוסף סף דכיר רק מולדת אחת לה נתן שנתיים מחייו. בדם המפואר של אבותיו לא עשה עליו רושם. הוא הודיע לפקיד שמשפחתו איבדה את נתינותה הצר"פתית אוטומטית, ברגע בו לא הודיעה לממשלת ישראל שהיא בוחרת בנתינות זרה, אחר פנה לשוב הביתה.

הכרזה מפתיעה הימים חלפו. המצב בחזית הדרו"סין הורע. הרפובליקה הצר"פתית היתה מוכרחה להגביר את הגיוס,